

‘Zelfs in de bioscoop kijk ik de
naar vlakverdeling en

‘Hobby, hobby, ach, het is eigenlijk meer een verslaving’, dat was de reactie van Margriet de Nooij op het voorstel haar eens over haar ‘hobby’ fotografie te komen interviewen. Naar eigen zeggen ontdekte ze deze verslaving een paar jaar geleden, toen ze zichzelf bij een film betrapte op het voortdurend zoeken naar mooie composities in de beelden.

Margriet de Nooij (27) had fotografie altijd al wel interessant gevonden, maar had nooit kunnen vermoeden dat het haar passie zou worden toen ze in 2000 de oude spiegelreflexcamera van een studiegenoot leende. ‘Ik ben daar wat mee gaan spelen. Het was een oude Pentax, een goed merk, maar je moest er alles zelf op instellen. Dus zelf scherpstellen en diafragma kiezen, waarna de camera de bijbehorende sluitertijd vaststelde. Nu ben ik blij dat ik het daarmee heb moeten leren, want je leert op die manier actief nadenken over zaken als scherptediepte en sluitertijd. De techni-

sche zaken, kortom, die de basis vormen van een goede foto. Een moderne spiegelreflexcamera kun je alles volautomatisch laten doen, maar daar leer je niets van.’

Cursus

‘Het pionieren met de oude Pentax en het doorlezen van wat boeken over fotografie vond ik zo leuk dat ik al snel de basiscursus fotografie van het Centrum voor de Kunsten Eindhoven (CKE) ben gaan volgen’, vertelt Margriet. ‘Dat was wel leuk, maar eigenlijk lag het niveau wat te laag. Daarin werd voornamelijk

de theorie behandeld die ik zelf al had gelezen in de boeken. Maar uiteraard ging ik door met de vervolgcursus kleurenfotografie. Daar werd ik, mede door een geweldige docent, weer enthousiaster van. Het vervolg daarop was een cursus over fotograferen in zwart-wit. En dat was echt gaaf, want daarin gingen we wekelijks ontwikkelen en afdrucken in de doka, de donkere kamer. Bij zwart-wit moet je ook anders gaan kijken dan bij kleur. Zo kunnen in een kleurenfoto een rood en een blauw vlak prima naast elkaar staan. Maar in een zwartwitfoto is er dan nauwelijks contrast tussen die twee, doordat die twee kleuren bijna dezelfde grijstint hebben.’

Doka

De kennismaking met de doka beviel Margriet uitstekend: ‘Het is spannend om je foto te zien opkomen tijdens het ontwikkelproces. Nu heb ik thuis ook een doka, maar die gebruik ik niet zo

Thermovorm-proces beter voorspellen

Hoewel ze het puzzelen met formules tijdens haar studie werktuigbouwkunde aan de TU Eindhoven erg leuk vond, kwam Margriet er achter dat alleen maar computersimulaties uitvoeren niets voor haar is. 'In mijn afstudeeronderzoek heb ik met simulaties het faalgedrag van trekstaven onderzocht. Heel interessant, maar de opdracht bleek veel te eenzijdig te zijn. Maar ach, dat was een goede les, want daardoor wist ik bij het solliciteren wat ik in mijn toekomstige baan zocht: een combinatie van theorie en praktijk.' Door beurzen te bezoeken, internetsites af te struinen en bladen als Intermediair door te snuffelen, kwam ze in oktober 2001 bij het toenmalige TNO Industrie uit. Bij de groep

Plaat & Profiel kon ze in een leuke functie beginnen die theoretisch werk combineerde met proeven in het lab. Via een overstap naar het onderzoek aan lasverbindingen is Margriet na de reorganisatie terechtgekomen in de groep Tooling Technovation. Daar richt ze zich op thermovormen, de productietechniek waarmee bijvoorbeeld koffiebekertjes, autobumpers en de binnenkanten van koelkasten worden gemaakt. Margriet: 'Thermovormen wordt al veel gebruikt, maar nog veelal op een *trial-and-error* basis. Wij streven ernaar om de knelpunten in het proces beter te kunnen voorspellen en om in minder iteratieslagen een goede matrix te kunnen ontwerpen en maken.'

Margriet de Nooij: hele avond compositie'

naast vrienden en familie, ook andere mensen van haar foto's genieten, want zo nu en dan exposeert ze haar werk. 'Op het moment hangen foto's van mij in een tandtechnisch lab en ik exposeer ook in een verzorgingstehuis. Ik moet zeggen dat het erg leuk is om je werk aan zo veel mensen te kunnen laten zien.' Ze schiet ook regelmatig bruilofsreportages. 'Het blijft bijzonder om zo'n dag van heel dichtbij mee te maken en alle speciale momenten in detail te kunnen zien. En de reactie van de mensen als ze hun reportage voor het eerst zien, is altijd erg leuk.'

Volautomatisch

Met de oude Pentax werkt Margriet al een tijdje niet meer. Toen die serieuze ouderdomsverschijnselen begon te vertonen heeft ze zich uitvoerig georiënteerd op de nieuwe camera die er moest komen. Ze heeft daar een jaar voor uitgetrokken. 'Ik heb nu een Nikon F100 en die kan werkelijk alles volautomatisch.' Snel voegt ze daaraan toe: 'Maar ook alles handmatig! Ik houd graag zelf de controle over hoe ik de foto neem. De autofocus gebruik ik bijvoorbeeld al nooit. Ik stel zelf wel scherp, dan weet ik tenminste zeker waar ik op scherpstel.' Dan vindt ze een digitale camera zeker ook niks? Margriet: 'Dat valt wel mee, ik begrijp dat het voor veel mensen handig is, maar ik hoef er geen. Ten eerste zou ik dan weer een nieuwe camera moeten kopen. Daarbij, als je digitaal gaat fotograferen zit je thuis ook weer uren achter de computer. Op het werk vaak de hele dag achter de pc lijkt me wel vol-

doende. En verder wil ik vooral het zwartwitwerk blijven doen; dan heb je toch negatieven nodig.'

Op dit moment is ze nog bezig met de laatste cursus van het CKE: kleur voor gevorderden. Daarna misschien naar een fotoclub? 'Ja, misschien, maar ik zal de cursussen wel missen. Daarin word je gedwongen om steeds bezig te blijven met nieuwe dingen en met z'n allen naar de foto's van andere cursisten te kijken. Daar leer je enorm veel van.'

Koeien

In het kader van de cursus zwartwitfotografie is Margriet twee keer op een melkveeboerderij gaan fotograferen. De eerste keer als verkenning, de tweede keer voor de beste foto's. 'Je wilt eerst toch kijken hoe zo'n beest er van dichtbij uitziet en hoe het reageert op jou en je camera. De volwassen koeien zijn erg nieuwsgierig, wat vooral lastig was toen ik ze *en profil* wilde fotograferen. Ik stond klaar om af te drukken, draaide die nieuwsgierige kop plots mijn richting op! De eerste keer heb ik wat probeerfoto's geschoten, maar de meeste en beste heb ik bij het tweede bezoek gemaakt.' Uit de acht rolletjes die ze heeft gevolgd. Lees verder op pagina 13

vaak. Zowel het klaarzetten van alle spullen als het opruimen kost zo'n anderhalf uur. Dat doe ik alleen als ik weet dat ik het hele weekend kan gaan afdrukken. Meestal ga ik naar het CKE, want daar is een doka die cursisten tegen een kleine betaling mogen gebruiken. Daar hebben ze ook een doorloopmachine waarin je foto binnen zeventig seconden ontwikkeld, gefixeerd en gedroogd wordt; dat is erg praktisch.' Gaat dan de charme van het ambachtelijke ontwikkelen niet verloren? 'Dat valt wel mee, het leuke van het afdrukken is voor mij toch het spelen met het filter en de belichtingstijd van het fotopapier. En ook het korter of juist langer belichten van delen van de foto om zo een mooiere afdruk te krijgen. Dat moet je hoe dan ook handmatig doen.' De foto's van Margriet verraden, zeker voor iemand die pas een paar jaar bezig is, veel oefening en inzicht in de kunst van het fotograferen. Sinds kort kunnen,

Foto: Margriet de Nooij

Margriet de Nooij

Vervolg van pagina 9

schoten, heeft ze van februari tot en met mei de beste ontwikkeld, afgedrukt, geselecteerd en uitgesneden. Hieruit is het

Grote Koeienboek voortgekomen. Enkele koeien hebben zelfs een expositie gehaald, wat als leuke gevolg had dat ze ondertussen vijf *De Nooij's* heeft verkocht. 'Dat smaakt wel naar meer en ik heb wel eens gedagdroomd over een beroep als fotograaf. Maar ik ben toch bang dat ik dan een geweldige hobby zou verliezen. Ik vind het zo wel goed. Ik wil mooie foto's blijven maken, af en toe exposeren en wat werk verkopen.'

Jim Heirbaut